

Tarih : 05.09.2025

Konu : Onun Bize Mirası, Eşsiz Vefası

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا إِيْمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ.

Değerli Kardeşlerim!

Vefa, imanın bir yansıması; kalbin sadakatle attığının nişanesidir. Vefada da en güzel örneğimiz olan Resûl-i Ekrem (s.a.s), ilk önce Rabbine karşı vefalıydı. Nitekim O, Cenâb-ı Hakk’a kulluk ve itaatten, sadakat ve teslimiyetten bir an olsun ayrılmadı. Bir defasında Hz. Âişe annemiz, Peygamberimizin geceleri namaz kılmaktan dolayı ayaklarının şiştiğini görünce “Ya Resûlallah, geçmiş ve gelecek bütün günahların bağışlandığı halde niçin böyle yapıyorsun?” diye sormuştu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.s.) “Ya Âişe! Şükreden bir kul olmayayım mı?”¹ diye buyurmuştu.

Kıymetli Kardeşlerim!

Allah Resûlü (s.a.s), ömrü boyunca insanların dünyada ve ahirette huzura ermesi için çırpınarak insanlara karşı eşsiz bir vefa örneği sergilemiştir. Nitekim Rabbimiz, bir ayette Habibine şöyle seslenmişti: “İman etmiyorlar diye neredeyse kendini helâk edeceksin!”²

Aziz Mü'minler!

Peygamberimiz, ailesine karşı da vefalıydı. Mekke'nin fethedileceği gün çadırını Hz. Hatice validemizin kabrine yakın bir yere kurdurarak en zor zamanlarında kendisine destek olan sevgili eşine; ne zaman yanına gelse sevinçle ayağa kalkarak da kızı Hz. Fâtıma'ya olan vefasını

göstermişti. Rahmet Peygamberi (s.a.s), anne ve babaya vefa gösterilmesine ise ayrı bir değer vermişti. Bir defasında “Anne babamı ardımdan ağlar bırakıp sana geldim Yâ Resûlallah!” diyen bir gence “Onların yanına geri dön ve ikisini de nasıl ağlattıysan öylece güldür!”³ buyurmuştu.

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), ahdine vefa gösterir, verdiği sözü muhakkak yerine getirirdi. Bir hadisinde ahde vefanın önemini şöyle anlatmıştı: “Emanete riayet etmeyenin imanı olgunlaşmamıştır; ahde vefa göstermeyenin ise dini kemâle ermemiştir.”⁴ İki cihan serveri Peygamberimiz, çevreye de vefalıydı. “Kıyamet kopuyor olsa dahi elinizdeki fidanı dikin”⁵ buyurarak tabiata; “Bu dilsiz hayvanlar hakkında Allah’tan korkun.”⁶ uyarısıyla hayvanlara; akıp giden nehirden abdest alırken dahi suyun israf edilmemesini⁷ emrederek, suya olan vefasını göstermişti.

Değerli Mü'minler!

Vefalı olmak imandandır ve müminin şanındandır. Öyle ise, nerede yaşarsak yaşayalım bugün bize düşen, ümmeti olmakla şeref duyduğumuz Sevgili Peygamberimiz gibi vefalı olmaktır. “Müminler, emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.”⁸ âyetini hayatımıza rehber kılmaktır. Unutmayalım ki Rabbimize, insanlara, eş ve çocuklarımıza, çevreye ve ahdimize vefa göstermek, bizi Cenâb-ı Hakk’ın rızasına kavuşturacak, dünya ve ahiret saadetini kazanmamıza vesile olacaktır.

¹Müslim, Sıfâtü'l-münâfikîn, 81.

²Şuarâ, 26/3.

³Ebû Dâvûd, Cihâd, 31.

⁴Ahmed b. Hanbel, 3/134.

⁵Ahmed b. Hanbel, 3/184.

⁶Ebû Dâvûd, Cihâd, 44.

⁷İbn Mâce, Tahâret, 48.

⁸Mü'minûn, 23/8.